सम्यावृत्ता निवर्त्तने विपरीताः चयादयाः । वेदेषु चापि यदाकां सीकिकं व्यापकञ्च यत्। रतिददन् यथातत्वं सर्वं व्याख्यातुमईि । ॥ गुरुरवाच ॥ प्रदण शिव्य महाप्राज्ञ ब्रह्म गृह्ममिदं परं । ऋष्यात्मं सर्व्यविद्यानामागमानाञ्च यदसु । वासुदेवः परिमदं विश्वख ब्रह्मणो मुखं। सत्यं ज्ञानमयो यज्ञस्तितचा दम श्रार्क्वं। पुरुषं सनातनं विष्णं यन्तं वेदविदे। विदुः । सर्गप्रलयकर्तारमयकां ब्रह्म गायतं। तिद्दं ब्रह्म वार्षोयिमितिहासं प्रट्णुव्य मे। ब्राह्मणा ब्राह्मणैः श्राव्या राजन्यः चित्रयेस्तया। वैश्या वैश्येस्तया श्राव्यः प्रद्रः प्रदेर्महामनाः। माहात्यं देवदेवस्य विष्णारिमततेजसः। श्रहं स्त्मि कि कल्याणं वार्षेण्यं ग्रूणु यत्परं। कालचक्रमनाद्यन्तं भावाभावखलचणं। वैलाक्यं मर्क्भूतेशे चक्रवत् परिवर्त्तते। यत्तद्वरमयक्तममृतं ब्रह्म शायतं। वद नि पुरुषव्याच केशवं पुरुषर्थमं। पितृन्देवानृषीं श्वेव तथा वै यचराचमान्। नागासुरमन्थां य स्जते परमाऽययः । तथैव वेद्शास्त्राणि लेकिधसां य शायतान्। प्रस्यं प्रकृतिं प्राप्य युगादै। स्जते पुनः। यथक्तावृत्तिक्तानि नानाक्ष्पाणि पर्याये। दृश्यन्ते तानि तान्येव तथा भावा युगादिषु। त्रथ यद्यद्याभाति का खयोगाद्युगादिषु। तत्तद्त्यद्यते ज्ञानं लेक्यात्राविधाननं । युगान्तरन्ति ह्तान् वेदान् मेतिहासान् महर्षयः। सिरि तपसा पूर्व्यमनुज्ञाताः खयमुवा । वेद विदेद भगवान् वेदाङ्गानि वहस्पतिः । भार्गवी नीतिशास्त्रन्तु जगाद जगती हितं। गान्धव्यं नारदी वेद भरदाजी धनुर्घहं। देविधिचिरितं गार्ग्यः कृष्णाचेयश्चिकित्सितं । न्यायतन्त्राष्यनेकानि तैलैक्तानि वादिभिः । हिलागमसमाचारैर्थदुकं तद्पाखता। त्रनाद्यं तत्परं ब्रह्म न देवा न यो विदुः। एकसदेद भगवान् धाता नारायणः प्रभुः। नारायणादृ विगणास्त्रथा मुख्याः सुरासराः। राजर्थयः पुराणाञ्च परमं दुःखभेषजं। पुरुषाधिष्टितान् भावान् प्रकृतिः स्रयते यदा। हेतुयुक्तमतः पूर्व्वं जगत् संपरिवर्त्तते। दोपादन्ये यथा दोपाः प्रवर्त्तन्ते सहस्राः। प्रकृतिः स्रयते तददानन्यास्रापचीयते। त्रयकात् कर्मजा बुद्धिरहङ्कारं प्रस्यते। त्राकाशञ्चाषहङ्काराद्वायुराकाश्रमभावः। वायोस्त्रिनस्या चाप त्रञ्चाऽय वसुधाइता। म्लप्रकतयोऽष्टे। ता जगदेताखविखतं। ज्ञानेन्द्रियाखतः पञ्च पञ्च कर्मेन्द्रियाखि। विषयाः पञ्च चैकञ्च विकारे षोडमं मनः। श्रीनं लकतुषी जिल्ला माणं ज्ञानेन्द्रियाण्य । पादी पायुर्पस्यश्च हसी। वाक्सणी त्रपि। प्रब्दः स्पर्भश्च रूपञ्च रमा गन्धस्ययेव च। विज्ञेयं व्यापकश्चित्तं तेषु मर्व्यगतं मनः। रमज्ञाने तु जिक्केयं व्याहते वाक् तथी चाते। इन्द्रिवैर्विविधेर्युकं सब्वं व्यकं मनस्तया। विद्यान्त वे। खेश्रीतानि दैवतानि विभागमः। देहेषु ज्ञानकत्तारमुपासीनमुपासते। तदत् सोमगुणा जिल्ला गन्धस्त पृथिवीगुणः। OFOR